

Structură pentru atelier

- Durata totală: 2 ore
- Grupa țintă: clasa a II-a (7–8 ani)
- Tema: „Micul Bob – povestea unui vlăstar curajos”
- Obiectiv: fiecare copil creează o cârticică A5 (12 pagini) cu povestea propriului bob, inspirat din observarea vlăstarului real.

1. Introducere – Povestea de bază (15 min)

Scop: captarea atenției, înțelegerea personajului și a temei.

- Lectura poveștii „Micul Bob”.
- Observație ghivece reale cu bobul crescut: „Uitați-l pe Bob!”
- Discuție scurtă:
 - Ce credeți că simte un bob când e sub pământ?
 - Cum arată rădăcinile lui?
 - Ce l-ar face fericit?
- Desen pe tablă cu silueta lui Bob (căpușor + rădăcinuțe = picioare, frunzulițe = mâini).

Materiale: ghivece cu plantele, imagine sau desen de referință, markere, tablă.

2. Crearea cărții (10 min)

Scop: pregătirea suportului de lucru.

- Fiecare copil primește 3 foi A4 îndoită la jumătate format A5 = 12 pagini. Primele două pagini se prindează față-verso. Apoi se capsează sau se coase manual (legătorie clasică).
- Copiii scriu subtitlul și numele lor.

Materiale: coli A4, capsator / ață, carioci, creioane colorate.

3. Povestea proprie – ghid de scriere și desen (60 min)

Scop: să-și creeze propria versiune personalizată a poveștii.

Explică-le că pot păstra structura în 8 pagini, dar să schimbe ce vor: numele bobului, aventurile, prietenii, emoțiile.

Pagina Ce se întâmplă

C1	Titlul și autorul
C2	Povestea Micului Bob
1	Bob doarme în pământ
2	Apa și soarele îl trezesc
3	Își întinde rădăcinuțele
4	Iese la lumină
5	Întâlnește prieteni (fasole, hrișcă, soia)
6	Plouă / vânt / soare
7	Se face mare, apar flori
8	Bob e mândru de el
C3	Morala: „Și cei mici pot crește mari”
C4	Detalii tehnice

Idei de desen / text

Coperta 1: Micul Bob, cu zâmbet
Coperta 2: Copiii citesc povestea
Desen cu semințe și visul lui
Picături și raze vesele
Picioarușe în pământ
Bob cu căpușorul afară
Plante vorbitoare
Bob dansând în ploaie
Fluturi, albine, frunze
Chip fericit, semințe noi
Ilustrație colorată și semnătură
Numele școlii și profesorul coordonator

- Încurajează-i să adauge:
 - nume amuzante (ex. Bobiță, Soia-Sprintena, Hrișcă-Hărniciuța),
 - replici scurte („Hei, ce rece e ploaia!”, „Ura, am crescut!”),
 - decoruri creative (curcubeu, grădină, fluturi, albine).

4. Expoziție și povestire (20 min)

Scop: exprimare și apreciere colectivă.

Copiii prezintă câteva pagini din cartea lor („Ce i s-a întâmplat bobului meu”).

Se organizează o mini-expoziție pe bănci sau pe un panou cu ghivecele și cărțile.

Poze de grup lângă „Grădina cu povești”.

5. Încheiere (5 min)

Recapitulare: Ce a învățat Bob? Ce am învățat noi despre plante?

Mic mesaj de despărțire:

„Să aveți grijă de bobul vostru și de toate lucrurile mici care cresc.”

Micul Bob

Povestea unui vlăstar curajos

O poveste despre curajul de a crește

A fost odată un bob mic și rotunjour, pe nume Bob. Trăia într-un săculeț cald, alături de alți bobi somnoroși. Într-o zi, o mână blândă l-a luat și l-a pus într-un ghiveci cu pământ moale.

La început, lui Bob i-a fost frică. Era întuneric și rece acolo jos.
— „Unde sunt? De ce nu mai văd lumina?” a murmurat el.

Dar pământul i-a șoptit încet:
— „Nu-ți fie teamă, Bob. Curând vei simți căldura soarelui și vei crește mare!”

Trecuseră câteva zile. Bob a simțit o gădilătură în vârful capului. Din el a început să iasă o tulpiniță verde.
— „Aoleu! Mi-a crescut un gât!” a râs el.

Apoi, din partea de jos i-au crescut niște fire albe, subțiri, care s-au întins prin pământ.
— „Ia uite, am și picioare! Pot să mă țin bine în sol!”

Într-o dimineață, razele soarelui au atins pământul, iar Bob și-a scos vârful capului afară.
— „Bună ziua, lume!” a strigat el.

Deasupra era cerul albastru, păsările cântau, iar vântul îl legăna ușor. Bob a început să crească din ce în ce mai mult. A învățat să bea apă cu rădăcinile, să se joace cu razele soarelui și să-și întindă frunzele ca niște brațe verzi.

Timpul a trecut, iar Bob a devenit tot mai înalt și mai puternic.
Într-o zi, a simțit ceva nou – un mic muguraș i-a apărut pe tulpină.
— „Ce-o mai fi și asta? Mă gădilă!” a chicotit el.

Mugurașul a crescut, s-a deschis și... surpriză! Din el a răsărit o floare galbenă ca soarele.
— „Uau! Am o floare! Ce frumoasă sunt!” spuse Bob uimit, uitându-se la petalele lui strălucitoare.

Pe lângă el au venit albine zburând:
— „Bzzz, salut, Bob! Ai crescut tare frumos! Putem lua puțin polen din floarea ta?”
— „Sigur că da!”, răspunse Bob fericit. „Doar așa putem face lucruri bune împreună.”

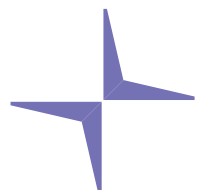
Zilele au trecut, iar floarea s-a transformat încet-încet într-o păstaie verde.
Înăuntru s-au adunat semințe mici, rotunde — niște boboci de Bob.
— „Ooo, ce minune!”, zise el cu glas blând. „Am devenit tată! Sau poate mamă? Nu știu sigur, dar știu că nu mai sunt singur.”

Păstaia s-a copt la soare, iar când vântul a venit jucăuș, semințele au căzut în iarbă.
— „Să nu vă fie teamă!” le-a spus Bob. „Întunericul e doar începutul luminii.”

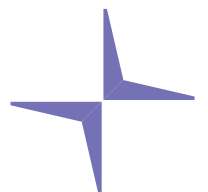
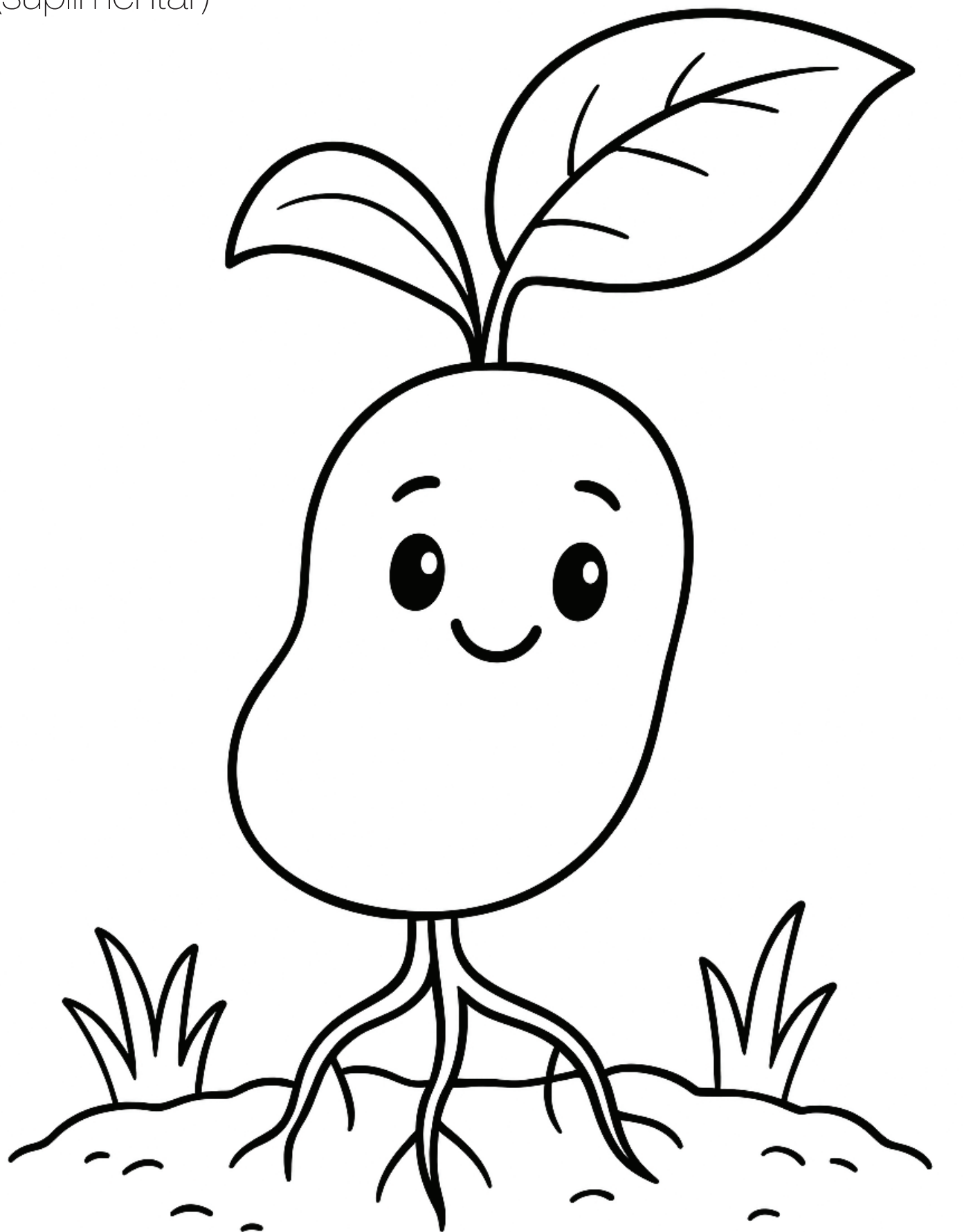
Și astfel, fiecare bob mic a început propria aventură sub pământ, așa cum făcuse și el odinioară.

Soarele i-a zâmbit, iar Bob a înțeles că asta înseamnă să crești:
Să ai curaj, să aștepți, să crezi în tine și... să dai viață mai departe.

Și uite-așa, povestea lui Micul Bob continuă — în fiecare ghiveci, grădină și suflet curios.

FISĂ de colorat
(suplimentar)

Școala nr. _____

Atelier realizat în cadrul Săptămânii Verzi
cu sprijinul Edumaster.ro

Învățător coordonator: _____

Edumaster⁺

București
2025

© 2025 Edumaster. Nici un material de pe platforma Edumaster nu poate fi copiat,
reprodus sau distribuit fără acordul scris al Edumaster.ro

Accesul la materialele Edumaster este permis doar în scop personal și de lucru la clasă.

Autor:

.....

Micul Bob

Povestea unui vlăstar curajos

Subtitlu:

(Desenează-l pe Micul Bob dormind fericit într-un pământ moale)

Micul Bob

Povestea unui vlăstar curajos

O poveste despre curajul de a crește

A fost odată un bob mic și rotunjour, pe nume Bob. Trăia într-un săculeț cald, alături de alți bobi somnoroși. Într-o zi, o mână blândă l-a luat și l-a pus într-un ghiveci cu pământ moale.

La început, lui Bob i-a fost frică. Era întuneric și rece acolo jos.
— „Unde sunt? De ce nu mai văd lumina?” a murmurat el.

Dar pământul i-a șoptit încet:
— „Nu-ți fie teamă, Bob. Curând vei simți căldura soarelui și vei crește mare!”

Trecuseră câteva zile. Bob a simțit o gădilătură în vârful capului. Din el a început să iasă o tulpiniță verde. — „Aoleu! Mi-a crescut un gât!” a râs el.

Apoi, din partea de jos i-au crescut niște fire albe, subțiri, care s-au întins prin pământ.
— „Ia uite, am și picioare! Pot să mă țin bine în sol!”

Într-o dimineață, razele soarelui au atins pământul, iar Bob și-a scos vârful capului afară.
— „Bună ziua, lume!” a strigat el.

Deasupra era cerul albastru, păsările cântau, iar vântul îl legăna ușor. Bob a început să crească din ce în ce mai mult. A învățat să bea apă cu rădăcinile, să se joace cu razele soarelui și să-și întindă frunzele ca niște brațe verzi.

Timpul a trecut, iar Bob a devenit tot mai înalt și mai puternic.
Într-o zi, a simțit ceva nou – un mic muguraș i-a apărut pe tulpină.
— „Ce-o mai fi și asta? Mă gădilă!” a chicotit el.

Mugurașul a crescut, s-a deschis și... surpriză! Din el a răsărit o floare galbenă ca soarele.
— „Jau! Am o floare! Ce frumoasă sunt!” spuse Bob uimit, uitându-se la petalele lui strălucitoare.

Pe lângă el au venit albine zburând:
— „Bzzz, salut, Bob! Ai crescut tare frumos! Putem lua puțin polen din floarea ta?”
— „Sigur că da!”, răspunse Bob fericit. „Doar așa putem face lucruri bune împreună.”

Zilele au trecut, iar floarea s-a transformat încet-încet într-o păstaie verde.
Înăuntru s-au adunat semințe mici, rotunde – niște boboci de Bob.
— „Ooo, ce minune!”, zise el cu glas blând. „Am devenit tată! Sau poate mamă? Nu știu sigur, dar știu că nu mai sunt singur.”

Păstaia s-a copt la soare, iar când vântul a venit jucăuș, semințele au căzut în iarbă.
— „Să nu vă fie teamă!” le-a spus Bob. „Întunericul e doar începutul luminii.”

Și astfel, fiecare bob mic a început propria aventură sub pământ, așa cum făcuse și el odinioară.

Soarele i-a zâmbit, iar Bob a înțeles că asta înseamnă să crești:
Să ai curaj, să aștepți, să crezi în tine și... să dai viață mai departe.

Și uite-așa, povestea lui Micul Bob continuă — în fiecare ghiveci, grădină și suflet curios.

